

срещу християнството.

Невинен и детински бе смехът на Валерия, но Лупицина сви гневно ~~хитри~~ вежди. Това не беше позволено за жената на нейния син. Всеки можеше да ги види и да пусне злословия, затова тя се отправи към тях и попита:

Младата жена усети веднага укора в строгия глас и
бялото ѝ лице бликна ^{на} в алени талази.

Лупицина ~~идържа~~ думите&които напиреха на устните и
и тръгна с високо изправена глава напред. Подпря се
на ръката на офицера&който и помогна да се качи в
кочията ~~кажунравително~~ и да седне редом с съпругата на
имперския наместник в "Августа", след това бегло хвърли
взор към снаха си, която бе подала изящната си бяла десни